

vilde jeg for mit Bedkommende, og vist mange med mig, være nødt til at være mere borte fra Tinget end nu, thi naar vi skulde give store Summer ud for at komme hjem for at se til vor Bedrift, vilde Følgen være, at vi vilde blive længere hjemme hver Gang, vi kom hjem. Det kan jo nemlig fornuftigvis ikke forlanges af os med disse usle Diæter, vi have, at vi, naar vi drive en eller anden Forretning, den være stor eller lille, skulle ligge her et halvt Aar uden endog at være i Stand til blot en Gang imellem at komme hjem for at se til den. Det vilde kun være ganske enkelte overordentlig velhavende Medlemmer her i Tinget, som havde Raad til det, naar Rejsen skulde ske fuldstændig paa egen Bekostning. — Der er et andet enkelt Spørgsmaal, hvorfor jeg egentlig har taget Ordet, og det er Pensioneringen af Statsbanernes Personale. Maaget jeg selvfølgelig billigere de humane Hensyn, som der er taget til den 3dje Pensionssklasse, det underordnede Personale, idet der ikke forlanges Afkortning i deres Dagløn til Støtte for Pensioneringen, har denne Maade selvfølgelig ogsaa sine Mangler, og Pensionen vil jo ogsaa derefter for disse Bedkommende blive uforholdsmæssig lille, saa der næsten slet ikke kan være Tale om, at de kunne ernære sig selv deraf, naar de en Gang maa tage deres Afsted af Statsbanens Tjeneste. Det, jeg har begæret Ordet for, er derfor navnlig for at gøre opmærksom paa en Tanke, en Bevægelse, som har været oppe og bundet ikke saa lille Tilslutning, navnligovre i Sjælland, hvor jeg bedst kender Forholdene. Det underordnede Personale derovre har, navnlig i det sidste Aars Tid, haft deres Opmærksomhed henvendt paa deres pekuniære Stillings og har da selvfølgelig ogsaa tænkt udover den nærværende Tid til den Tid, da de ikke længere staa i Statens Tjeneste, og der har da hos dem været en Stemning oppe for at faa en bedre Ordning af deres Alderdomsforsørgelse, og jeg maa beundre, at der, trods den meget lille Løn, de have, dog, saa vidt jeg ved, har været en stor Stemning blandt dem for, at saafremt Pensjonsforholdene kunde blive ordnede paa en nogenlunde betryggende Maade for dem, vilde de være villige til, af deres meget knapt tilmaalte Løn at afse et lille Bidrag til deres Alderdomsforsørgelse. Jeg har nu i Anledning deraf tilladt mig at bede om Ordet for at henstille til det ærede Udvalg og til den højtærede Minister, om der ikke muligvis paa dette Punkt var noget at gøre fra Statens Side. Jeg vilde ikke finde det urimeligt, om der af Statskassen blev

ydte et tilsvarende større Bidrag til dette underordnede Personales Pensionering, saa der kom en Sum frem, som vilde kunne tage sig nogenlunde godt ud, saa at disse Folk med nogenlunde Fortrøstning kunde se Fremtiden og deres Alderdom i Møde. Det er kun for disse saa Bemærkningers Skyld, jeg har begæret Ordet, idet jeg har villet henstille dette Spørgsmaal til det ærede Udvalgs og den højtærede Ministers Overvejelse.

Bjornbaa: Det er selvfølgelig ikke for at reparere paa, hvad den ærede Ordfører har udtalt, at jeg har taget Ordet, thi jeg erkender fuldt vel, at han er denne Sag fuldt voksen, at han er i Stand til at kunne arbejde med den saaledes, at det Flertal i Udvalget, som har valgt ham til sin Ordfører, kan i alle Maader være tjent dermed. Det er kun i Anledning af nogle specielle Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at begære Ordet. Jeg vil begynde med den Udtalelse, at det har forekommet mig, at den højtærede Minister har set noget anderledes paa Forholdene, end der har været Grund til, thi jeg tror egentlig, at den almindelige Stemning her i Tinget og for Resten ogsaa ude i Landet er den, at man paa ingen mulig Maade vil bryde Staven over den højtærede Minister, men derimod anerkender, at han, maasse mere end nogen tidligere Indenrigsminister, har været lydhør over for Folkets Krav om Udvikling af Jærnbanevæsenet, og det er da heller ikke saaledes, at man har villet udtale sig misbilligende over for ham. Det lader imidlertid til, at den højtærede Minister halvveis opfatter det paa den Maade. Jeg vil tillige gøre den Bemærkning, at der kan jo meget godt være Sammenhæng og det udmærket god Sammenhæng mellem dette, at man forlanger en saa stærk og fyldestgørende Udvikling af vore Kommunikationsmidler som muligt og saa det, at man vil have Jærnbanedriften ordnet paa den mest økonomiske Maade. Sagen er nemlig den, at jo mere økonomisk vi drive vort Jærnbanevæsen, desto mere Raad have vi til at udrette noget. Disse to Ting, synes jeg, kunne altsaa staa i den fuldeste og nøjeste Overensstemmelse, som man kan tænke sig, med hinanden. Der kan altsaa ikke her blive nogen Divergens mellem Finansudvalgets Fordring paa Udvikling af vore Kommunikationsmidler og dette Udvalgs, Statsbanedriftsudvalgets, Fordringer om Statsbanernes mest økonomiske Drift. Disse to Ting høre sammen og supplere hinanden. — I Anledning af det foreliggende Spørgsmaal er her ogsaa blevet fremdraget Spørgsmaalet